EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA

Briuselis, 08.10.2004
KOM(2004)643 galutinis

2004/0241 (CNS)

Rekomendacija

TARYBOS SPRENDIMAS

pasirašyti Europos bendrijos susitarimą su San Marino Respublika, nustatantį priemones, ekvivalentiškas Tarybos direktyvoje 2003/48/EB dėl palūkanų, gautų iš taupymo pajamų, apmokestinimo, nustatytoms priemonėms, ir patvirtinti bei pasirašyti jį lydintį Susitarimo memorandumą

Rekomendacija dėl

TARYBOS SPRENDIMO

sudaryti Europos bendrijos susitarimą su San Marino Respublika, nustatantį priemones, ekvivalentiškas Tarybos direktyvoje 2003/48/EB dėl palūkanų, gautų iš taupymo pajamų, apmokestinimo, nustatytoms priemonėms

(pateiktos Komisijos)

Savo 2001 m. spalio 16 d. sprendimu Taryba įgaliojo Komisiją susitarti su Jungtinėmis Amerikos Valstijomis, Andora, Lichtenšteinu, Monaku ir San Marinu dėl susitarimų, užtikrinančių, kad šios šalys imsis priemonių, ekvivalentiškų Bendrijos naudojamoms priemonėms užtikrinant veiksmingą palūkanų, gautų iš taupymo pajamų, apmokestinimą. Komisija turėjo vesti derybas glaudžiai bendradarbiaudama su Tarybai pirmininkaujančia šalimi ir glaudžiai bei reguliariai konsultuodamasi su Nuolatinių atstovų komiteto (Coreper) 2001 m birželio 13 d.[1] sprendimu įsteigta Aukšto lygio darbo grupe, kuri Tarybos paskirta specialiuoju komitetu, padedančiu Komisijai atlikti šią užduotį.

Vykdydama 2001 m. spalio 16 d. sprendimą, Komisija raštu pakvietė trečiąsias šalis pradėti derybas, nors tik po to, kai Tarybos Ekonomikos ir finansų komitetas 2001 m. gruodžio 13 d. patvirtino direktyvos projektą, šios derybos galėjo iš tikrųjų prasidėti. Nuo to laiko įvyko daug politinio ir techninio lygmens posėdžių. Pagal 2001 m. spalio 16 d. sprendimą Komisija šiose derybose glaudžiai bendradarbiavo su Taryboje paeiliui pirmininkavusiomis šalimis. Komisija reguliariai teikė Tarybai ir Parlamentui žodines ataskaitas apie šių derybų pažangą ir pateikė Ekonomikos ir finansų komitetui 2002 m. gruodžio 3 d. komunikatą[2] dėl derybų su trečiosiomis šalimis dėl palūkanų, gautų iš taupymo pajamų, apmokestinimo. Ekonomikos ir finansų komiteto prašymu derybos dėl palūkanų, gautų iš taupymo pajamų, apmokestinimo buvo tęsiamos toliau.

2003 m. birželio 3 d. Taryba pareiškė, kad Susitarimo su Šveicarija projektas, kurį Komisija pateikė 2003 m. gegužės 28 d., yra paskutinis Susitarimo tarp ES ir tos šalies pasiūlymas. Protokole taip pat teigiama:

- *„Keturi šio susitarimo elementai, susiję su taupymo pajamų apmokestinimu, taip pat sudaro Europos Sąjungos susitarimų su Lichtenšteinu, Andora, Monaku, San Marinu pagrindą. ....“*

Tais pačiais metais anksčiau, 2003 m. sausio 21 d., Taryba nustatė, kad šie keturi elementai turi būti tokie:

- *Pasilikimas sau ir išskaitymas: Šveicarija turi taikyti tuos pačius pasilikimo sau ir išskaitymo tarifus, kaip Belgija, Liuksemburgas ir Austrija ...*

- *Pajamų pasidalijimas: Šveicarija turi dalintis iš surenkamų mokesčių gaunamomis pajamomis ir priims 75/25 proporciją, taikomą Bendrijoje ...*

- *Savanoriškas informacijos atskleidimas*

Peržiūrėta nuostata, teigianti, kad „Susitariančiosios Šalys konsultuosis tarpusavyje ne rečiau kaip kas trejus metus, arba vienai iš Susitariančiųjų Šalių prašant dėl susitarimo techninio veikimo analizės, o Susitariančiosioms Šalims nusprendus, kad reikalinga, dėl jo tobulinimo. Bet kuriuo atveju Belgijai, Liuksemburgui ir Austrijai perėjus nuo mokesčių išskaitymo prie automatinio keitimosi informacija, kaip numatyta direktyvoje, Susitariančiosios Šalys konsultuosis tarpusavyje nagrinėdamos, ar reikia keisti susitarimą atsižvelgiant į tarptautinių įvykių raidą.

---

1 OL C 183, 2001 6 29, p.1

2 SEC (2002) 1287 galutinis, 2002 11 27

Šveicarija garantuoja suteikti informaciją, kai reikalaujama, apie visas baudžiamąsias ir civilines bylas dėl sukčiavimo ir panašios neteisėtos mokesčių mokėtojų veiklos ……."

Susitarimas su San Marinu, kuriame yra visi šie keturi elementai, dabar teikiamas Tarybai pasirašyti ir sudaryti. Kartu su susitarimu sudaromas pagalbinis susitarimo memorandumas (toliau SM) tarp San Marino Respublikos ir Europos bendrijos kartu su visomis jos valstybėmis narėmis. Pagal Tarybos Ekonomikos ir finansų komiteto 2003 m. sausio 21 d. išvadas SM patvirtinama, kad 2003 m. birželio 3 d. Tarybos direktyvoje 2003/48/EB[3] numatytu pereinamuoju laikotarpiu Europos bendrija tarsis su kitais svarbiais finansiniais centrais dėl priemonių, adekvačių taikomoms Bendrijoje, įvedimo ir priėmimo atitinkamose jurisdikcijose. SM taip pat numatyta, kad sutartos priemonės bus įgyvendinamos pasitikint, kad Šalys nesiims vienašališkų veiksmų, pažeidžiančių šį susitarimą, be deramos priežasties. Jeigu paaiškėtų reikšmingi Tarybos direktyvos 2003/48/EB ir susitarimo apimties skirtumai, Susitariančiosios Šalys nedelsdamos pradės konsultacijas siekdamos užtikrinti, kad susitarime numatytas priemonių ekvivalentiškumas būtų išlaikytas.

SM priduriama, kad mokestiniai susitarimai su Europos Sąjungos valstybėmis narėmis ir San Marino įsipareigojimas keistis šio susitarimo struktūroje numatyta informacija, laikantis OECD standartų, skatins platesnį ekonominį ir mokesčių bendradarbiavimą. Teigiamai įvertinus San Marino pastangas gali prasidėti dvišalės konsultacijos tarp San Marino ir Europos Sąjungos valstybių narių dėl dvigubo įvairių pajamų rūšių apmokestinimo panaikinimo arba sumažinimo.

SM taip pat teigiama, kad Šalys kaip galima greičiau pradės konsultacijas:

– nagrinėdamos sąlygas laipsniškai gerinti abipusį laisvą patekimą į abiejų šalių finansines rinkas. Išankstinė sąlyga – tinkamos riziką ribojančios taisyklės ir atitinkamų San Marino subjektų priežiūra, kad jų veiklos pobūdis užtikrintų tinkamą vidaus rinkos veikimą atitinkamuose sektoriuose. Bet koks šios srities susitarimas turi remtis prielaida, kad San Marino Respublika priims ir vykdys atitinkamose veiklos srityse dabartinį ir būsimą Bendrijos teisyną *acquis*. Tokiame susitarime turi būti taip pat numatyta, kad San Marino Respublika imsis įgyvendinti kitas dabar galiojančias ir būsimas Bendrijos taisykles, pavyzdžiui, reglamentuojančias konkurencijos ir mokesčių klausimus, kurios taip pat tinkamos užtikrinti deramą vidaus rinkos veikimą atitinkamuose sektoriuose;

– nagrinėdamos galimybes supaprastinti Muitų sąjungos ir bendradarbiavimo susitarime nustatytas procedūras. Šiuo požiūriu San Marino Respublika pasirengusi įdiegti kompiuterizuotas procedūras, panašias į INTRASTAT sistemą;

– nagrinėdamos galimybes San Marino Respublikos piliečiams pasinaudoti Europos bendrijos vykdomomis tyrimų, studijų ir aukštojo išsimokslinimo programomis;

Komisijos nuomone, susitarimo tekstas atitinka 2001 m. spalio 16 d. Tarybos patvirtintas derybų instrukcijas. Taryba davė politinį pritarimą susitarimo tekstui šių metų birželio 2 d. ir jau minėta Tarybos aukšto lygio darbo grupė patvirtino savo pritarimą susitarimo bei SM detalėms birželio 9 d.

---

[3] OL L 157, 2003 6 26, p. 38

Komisija siūlo Tarybai patvirtinti šiuos pridedamus siūlymus:

– dėl sprendimo pasirašyti susitarimą, nustatantį priemones, ekvivalentiškas Tarybos direktyvoje 2003/48/EB dėl palūkanų, gautų iš taupymo pajamų, apmokestinimo nustatytoms priemonėms, ir patvirtinti bei pasirašyti jį lydintį susitarimo memorandumą, ir

– dėl sprendimo sudaryti šį susitarimą laikantis Europos bendrijos steigimo sutarties 300 straipsnyje nustatytos tvarkos.

Europos bendrijos steigimo sutarties 300 straipsnio 2 dalyje nustatyta, kad Taryba veikia vieningai, kai susitarimas priklauso sričiai, kurioje vidaus normoms nustatyti reikia visų balsų. Kadangi šio susitarimo apimamos srities vidaus normos buvo nustatytos remiantis Steigimo sutarties 94 straipsniu, Komisija mano, kad Taryba turėtų visais balsais priimti rekomendaciją dėl sprendimo. Pagal Tarybos Ekonomikos ir finansų komiteto 2003 m. sausio 21 d. sprendimą Taryba sutinka, kad susitarimas su San Marino Respublika būtų priimtas visais balsais .

Rekomendacija

TARYBOS SPRENDIMAS

pasirašyti Europos bendrijos susitarimą su San Marino Respublika, nustatantį priemones, ekvivalentiškas Tarybos direktyvoje 2003/48/EB dėl palūkanų, gautų iš taupymo pajamų, apmokestinimo, nustatytoms priemonėms, ir patvirtinti bei pasirašyti jį lydintį Susitarimo memorandumą

EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 94 straipsnį ir 300 straipsnio 2 dalies pirmąją pastraipą,

atsižvelgdama į Komisijos rekomendaciją[4],

kadangi:

1) 2001 m. spalio 16 d. Taryba įgaliojo Komisiją derėtis su San Marino Respublika dėl atitinkamo susitarimo, užtikrinančio, kad San Marino Respublika priims priemones, ekvivalentiškas Europos bendrijoje taikomoms priemonėms, užtikrinančioms veiksmingą palūkanų, gautų iš taupymo pajamų, apmokestinimą.

2) Susitarimo tekstas, suderintas derybose, deramai atspindi Tarybos patvirtintas derybų instrukcijas. Susitarimą lydi Europos bendrijos ir jos valstybių narių bei San Marino Respublikos tarpusavio Susitarimo memorandumas.

3) Su sąlyga, kad vėliau bus priimtas sprendimas dėl susitarimo sudarymo, pageidautina, kad būtų oficialiai pasirašyti du dokumentai, kurie buvo pasirašyti 2004 m. liepos 12 d. ir dėl kurių yra gautas Tarybos pritarimas Susitarimo memorandumui,

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

Vienintelis straipsnis

Su sąlyga, kad vėliau bus priimtas sprendimas dėl susitarimo sudarymo vėlesnei datai, Tarybos pirmininkas įgaliojamas paskirti asmenis, turinčius teisę pasirašyti Europos bendrijos susitarimą su San Marino Respublika, nustatantį priemones, ekvivalentiškas Tarybos direktyvoje 2003/48/EB dėl palūkanų, gautų iš taupymo pajamų, apmokestinimo, nustatytoms priemonėms, lydintį Susitarimo memorandumą ir susitarimo 21 straipsnio antroje dalyje bei paskutinėje Susitarimo memorandumo pastraipoje nurodytus laiškus Bendrijos vardu.

Šio Susitarimo memorandumo tekstą, pridėtą prie šio sprendimo, patvirtino Taryba.

---

[4] OL C …, 2004……..., p…

Priimta Briuselyje,

Tarybos vardu
Pirmininkas

PRIEDAS

Susitarimo memorandumas

tarp

Europos bendrijos, Belgijos Karalystės, Čekijos Respublikos, Danijos Karalystės, Vokietijos Federacinės Respublikos, Estijos Respublikos, Graikijos Respublikos, Ispanijos Karalystės, Prancūzijos Respublikos, Airijos, Italijos Respublikos, Kipro Respublikos, Latvijos Respublikos, Lietuvos Respublikos, Liuksemburgo Didžiosios Hercogystės, Vengrijos Respublikos, Maltos Respublikos, Nyderlandų Karalystės, Austrijos Respublikos, Lenkijos Respublikos, Portugalijos Respublikos, Slovėnijos Respublikos, Slovakijos Respublikos, Suomijos Respublikos, Švedijos Karalystės, Jungtinės Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystės

ir

San Marino Respublikos

SUSITARIMO MEMORANDUMAS

tarp

Europos bendrijos,
Belgijos Karalystės,
Čekijos Respublikos,
Danijos Karalystės,
Vokietijos Federacinės Respublikos,
Estijos Respublikos,
Graikijos Respublikos,
Ispanijos Karalystės,
Prancūzijos Respublikos,
Airijos,
Italijos Respublikos,
Kipro Respublikos,
Latvijos Respublikos,
Lietuvos Respublikos,
Liuksemburgo Didžiosios Hercogystės,
Vengrijos Respublikos,
Maltos Respublikos,
Nyderlandų Karalystės,
Austrijos Respublikos,
Lenkijos Respublikos,
Portugalijos Respublikos,
Slovėnijos Respublikos,
Slovakijos Respublikos,
Suomijos Respublikos,
Švedijos Karalystės,
Jungtinės Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystės

ir

San Marino Respublikos

Sudarant susitarimą, nustatantį priemones, ekvivalentiškas 2003 m. birželio 3 d. Tarybos direktyvoje 2003/48/EB dėl palūkanų, gautų iš taupymo pajamų, apmokestinimo, nustatytoms priemonėms (toliau Direktyva), Europos bendrija, Belgijos Karalystė, Čekijos Respublika, Danijos Karalystė, Vokietijos Federacinė Respublika, Estijos Respublika, Graikijos Respublika, Ispanijos Karalystė, Prancūzijos Respublika, Airija, Italijos Respublika, Kipro Respublika, Latvijos Respublika, Lietuvos Respublika, Liuksemburgo Didžioji Hercogystė, Vengrijos Respublika, Maltos Respublika, Nyderlandų Karalystė, Austrijos Respublika, Lenkijos Respublika, Portugalijos Respublika, Slovėnijos Respublika, Slovakijos Respublika, Suomijos Respublika, Švedijos Karalystė, Jungtinės Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystė ir San Marino Respublika pasirašė šį susitarimą papildantį Susitarimo memorandumą.

1. Šio Susitarimo memorandumo signatarai mano, kad San Marino Respublikos ir Europos bendrijos susitarimas, nustatantis priemones, ekvivalentiškas Direktyvoje nustatytoms priemonėms, yra subalansuotas ir priimtinas susitarimas, ginantis abiejų Šalių interesus. Todėl jie, visiškai pasitikėdami vienas kitu, taiko sutartas priemones ir susilaiko nuo bet kokių nepagrįstų vienašališkų veiksmų, galinčių pažeisti šį susitarimą. Jeigu bus nustatytas reikšmingas neatitikimas tarp direktyvos, priimtos

2003 m. birželio 3 d. (Tarybos direktyva 2003/48/EB) ir susitarimo apimties, ypač susitarimo 4 ir 6 straipsnių, Susitariančiosios Šalys pradės tarpusavio konsultacijas, kaip numatyta susitarimo 15 straipsnio 1 dalyje, kad išsaugotų susitarime nustatytą priemonių ekvivalentiškumo principą. Šio Susitarimo memorandumo signatarai pažymi, kad mokesčių vengimo sąvoka, vartojama susitarimo 13 straipsnyje, susijusi tik su taupymo pajamų apmokestinimu šio susitarimo reglamentuojamoje srityje ir netaikoma veiksmams ir (arba) sprendimams, susijusiems su mokesčių vengimu kitomis aplinkybėmis arba kitomis formomis.

2. Direktyvoje numatytu pereinamuoju laikotarpiu Europos bendrija pradės derybas su kitais svarbiais finansiniais centrais skatindama priimti šiose jurisdikcijose priemones, ekvivalentiškas Bendrijos taikomoms priemonėms.

3. Atsižvelgdamos į San Marino Respublikos norus toliau integruotis į Europos ekonominę aplinką ir jos požiūrį, kad visavertis dalyvavimas Europos bankininkystės ir ekonomikos sistemoje yra tinkamas ir pageidaujamas, Respublika ir Europos bendrija kuo greičiau pradės konsultacijas dėl atitinkamų šalių finansinių paslaugų, įskaitant draudimą, riziką ribojančių priemonių ir sistemų tarpusavio pripažinimo sąlygų. Šiame kontekste San Marino Respublika, siekdama išsaugoti deramą vidaus rinką atitinkamuose sektoriuose, įsipareigoja priimti ir įgyvendinti atitinkamuose veiklos sektoriuose taikytinas dabartinio ir būsimo Bendrijos teisyno *acquis* nuostatas, įskaitant atitinkamas riziką ribojančias taisykles ir atitinkamų San Marino subjektų priežiūrą. Bet koks galimas šios srities susitarimas gali taip pat numatyti, kad San Marino Respublika įsipareigos įgyvendinti kitas Bendrijos taisykles, tiek esamas, tiek ir tas, kurios bus priimtos ateityje, pavyzdžiui, konkurencijos ir mokesčių klausimais.

4. Šiame vis glaudesnių santykių kontekste fiskalinių sutarčių su Europos Sąjungos valstybėmis narėmis sudarymas ir San Marino įsipareigojimas keistis susitarime numatyta informacija, laikantis OECD standartų, skatins platesnį ekonominį ir mokesčių bendradarbiavimą. Teigiamai įvertinus San Mario pastangas, gali prasidėti San Marino dvišalės konsultacijos su Europos Sąjungos valstybėmis narėmis dėl įvairaus pobūdžio pajamų dvigubo apmokestinimo panaikinimo arba sumažinimo.

5. Europos bendrija ir San Marino Respublika taip pat pradeda konsultacijas, siekdamos:

   – nustatyti Muitų sąjungos ir bendradarbiavimo susitarime nustatytų procedūrų supaprastinimo formas. Šiuo požiūriu San Marino Respublika pasirengusi įdiegti kompiuterizuotas procedūras, net panašias į INTRASTAT sistemą;

   – geriau išnagrinėti galimybes San Marino Respublikos piliečiams ir įmonėms dalyvauti Europos bendrijos vykdomose tyrimų ir plėtros programose ir veikloje.

Pasirašyta .... m. ..... d. išvertus tekstą į danų, olandų, anglų, suomių, prancūzų, vokiečių, graikų, italų, portugalų, ispanų ir švedų kalbas; kiekvienas iš šių tekstų yra lygiai autentiškas.

Čekų, estų, vengrų, latvių, lietuvių, maltiečių, lenkų, slovakų ir slovėnų kalbų redakcijos bus autentiškos susitariančiosioms šalims apsikeitus raštais. Jos bus autentiškos taip pat, kaip ir ankstesnėje pastraipoje nurodytų kalbų redakcijos.

Parašai

2004/0241 (CNS)

Rekomendacija dėl

TARYBOS SPRENDIMO

sudaryti Europos bendrijos susitarimą su San Marino Respublika, nustatantį priemones, ekvivalentiškas Tarybos direktyvoje 2003/48/EB dėl palūkanų, gautų iš taupymo pajamų, apmokestinimo, nustatytoms priemonėms

EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 94 straipsnį ir 300 straipsnio 2 dalies pirmąją pastraipą, 3 dalies pirmąją pastraipą ir 4 dalį,

atsižvelgdama į Komisijos rekomendaciją[5],

atsižvelgdama į Europos Parlamento nuomonę[6],

kadangi:

1) 2001 m. spalio 16 d. Taryba įgaliojo Komisiją derėtis su San Marino Respublika dėl atitinkamo susitarimo, užtikrinančio, kad San Marino Respublika priims priemones, ekvivalentiškas Europos bendrijoje taikomoms priemonėms, užtikrinančioms veiksmingą palūkanų, gautų iš taupymo pajamų, apmokestinimą.

2) Susitarimo tekstas, suderintas derybose, deramai atspindi Tarybos patvirtintas derybų instrukcijas. Susitarimą lydi Europos bendrijos ir jos valstybių narių bei San Marino Respublikos tarpusavio Susitarimo memorandumas, kurio tekstas pridėtas prie 2004 m. ..... d. Tarybos sprendimo …/…/EB.

3) 2003 m. birželio 3 d. Tarybos direktyvos 2003/48/EB dėl palūkanų, gautų iš taupymo pajamų, apmokestinimo nuostatų taikymas priklauso nuo San Marino Respublikos priemonių, ekvivalentiškų nustatytoms direktyvoje priemonėms, taikymo pagal susitarimą, sudarytą tarp San Marino Respublikos ir Europos bendrijos.

4) Pagal 2004 m. ..... d. Tarybos sprendimą …/…/EB ir su sąlyga, kad vėliau bus priimtas sprendimas dėl susitarimo sudarymo, Europos bendrijos vardu susitarimas yra pasirašytas 2004 m. ..... d.

5) Susitarimą turi patvirtinti Bendrija.

6) Būtina užtikrinti paprastą ir greitą galimų susitarimo I priedo ir II priedo derinimo tvarką,

---

5 OL C …, 2004……..., p…

6 OL C …, 2004……..., p…

NUSPRENDĖ:

1 straipsnis

Europos bendrijos vardu yra patvirtinamas Europos bendrijos susitarimas su San Marino Respublika, nustatantis priemones, ekvivalentiškas Tarybos direktyvoje 2003/48/EB dėl palūkanų, gautų iš taupymo pajamų, apmokestinimo nustatytoms priemonėms.

Susitarimo tekstas pridedamas prie šio sprendimo.

2 straipsnis

Komisija įgaliojama Bendrijos vardu patvirtinti susitarimo priedų pakeitimus, kuriais užtikrinamas duomenų apie kompetentingas institucijas, nurodytas Direktyvos 2003/48/EB 5 straipsnio a punkte ir direktyvos priede, atitikimas.

3 straipsnis

Tarybos pirmininkas Bendrijos vardu pateikia susitarimo 16 straipsnio 1 dalyje numatytą pranešimą[7].

4 straipsnis

Šis sprendimas skelbiamas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje.*

Priimta Briuselyje,

Tarybos vardu
Pirmininkas

[7] Susitarimo įsigaliojimo datą Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje paskelbs Tarybos generalinis sekretoriatas.

PRIEDAS

Europos bendrijos susitarimas su San Marino Respublika, nustatantis priemones, ekvivalentiškas Tarybos direktyvoje 2003/48/EB dėl palūkanų, gautų iš taupymo pajamų, apmokestinimo, nustatytoms priemonėms

Susitarimas

tarp

Europos bendrijos

ir

San Marino Respublikos,

nustatantis priemones, ekvivalentiškas

2003 m. birželio 3 d. Tarybos direktyvoje 2003/48/EB

dėl palūkanų, gautų iš taupymo pajamų, apmokestinimo, nustatytoms priemonėms

Europos bendrija

ir

San Marino Respublika

(toliau - Susitariančioji Šalis arba Susitariančiosios Šalys, pagal kontekstą),

sudarė šį susitarimą:

1 straipsnis

Tikslas

1. Šio Europos bendrijos ir San Marino Respublikos susitarimo tikslas – stiprinti ir plėsti dabartinius glaudžius santykius tarp Šalių, nustatant priemones, ekvivalentiškas 2003 m. birželio 3 d. Tarybos direktyvoje 2003/48/EB dėl palūkanų, gautų iš taupymo pajamų, apmokestinimo (toliau - Direktyvos) nustatytoms priemonėms, taikomoms faktiškiesiems savininkams, fiziniams asmenims, Europos Sąjungos valstybės narės rezidentams mokesčių tikslais.

2. San Marino Respublika imasi reikiamų priemonių ir įgyvendina konkrečias nuostatas dėl procedūrų ir sankcijų, užtikrinančias, kad šiai Direktyvai įgyvendinti reikalingos užduotys būtų atliekamos jos teritorijoje įsisteigusių mokėjimų tarpininkų, nepriklausomai nuo skolinių reikalavimų, dėl kurių atsiranda palūkanos, skolininko įsisteigimo vietos.

2 straipsnis

Faktiškojo savininko apibrėžimas

1. Šiame susitarime „faktiškasis savininkas“ – tai bet koks fizinis asmuo, kuriam mokamos palūkanos, arba kuriam palūkanų mokėjimas yra garantuojamas, nebent jis įrodo, kad mokėjimas nebuvo gautas ar garantuotas jo paties naudai, tai yra:

a) jis veikia kaip mokėjimų tarpininkas, kaip apibrėžta 4 straipsnyje; arba

b) jis veikia juridinio asmens, investicinio fondo ar su juo palyginamo ar jam ekvivalentiško bendrų investicijų į vertybinius popierius subjekto vardu; arba

c) jis veikia vardu kito fizinio asmens, kuris yra faktiškasis savininkas, ir atskleidžia mokėjimų tarpininkui to faktiškojo savininko tapatybę pagal 3 straipsnį.

2. Jei mokėjimų tarpininkas turi informacijos, iš kurios galima spręsti, kad fizinis asmuo, kuriam mokamos palūkanos arba kuriam palūkanų mokėjimas yra garantuojamas, galbūt nėra faktiškasis savininkas, ir tam fiziniam asmeniui netaikomas nei 1 straipsnio dalies a punktas, nei 1 straipsnio dalies b punktas, jis imasi pagrįstų žingsnių faktiškojo savininko tapatybei nustatyti pagal 3 straipsnį. Jei mokėjimų tarpininkas negali identifikuoti faktiškojo savininko, jis laikys tą fizinį asmenį faktiškuoju savininku.

3 straipsnis

Faktiškųjų savininkų tapatybė ir gyvenamoji vieta

Siekdamas nustatyti faktiškojo savininko tapatybę ir gyvenamąją vietą, kaip nurodyta 2 straipsnyje , mokėjimų tarpininkas nustato jo pavardę, vardą, ir duomenis apie adresą bei rezidento statusą pagal San Marino Respublikos įstatymą dėl lupikavimo ir pinigų plovimo. Jei sutartiniai santykiai prasidėjo arba sandoris įvykdytas be sutartinių santykių, 2004 m. sausio 1 d. ar po jos, fiziniam asmeniui pateikus valstybėje narėje išduotą pasą arba oficialią asmens tapatybės kortelę ir pareiškus, kad jis yra trečiosios šalies, ne valstybės narės arba San Marino Respublikos, rezidentas, rezidavimo vieta nustatoma pagal gyvenamosios vietos nurodymo mokesčių tikslais pažymą, išduotą trečiosios šalies, kurioje asmuo teigia esąs rezidentas, kompetentingos institucijos. Jei tokia pažyma nepateikiama, valstybė narė, išdavusi pasą arba kitą oficialų asmens tapatybės dokumentą, laikoma gyvenamosios vietos šalimi.

4 straipsnis

Mokėjimų tarpininko apibrėžimas

Šiame susitarime San Marino Respublikos „mokėjimų tarpininkas“ – tai San Marino Respublikos bankai, įsteigti pagal San Marino bankininkystės teisę, taip pat ekonominės veiklos vykdytojai, įskaitant fizinius ir juridinius asmenis, gyvenančius ar įsteigtus San Marino Respublikoje, užsienio bendrovių partnerystės ir nuolatiniai subjektai, kurie savo veikloje, net ir nereguliariai, priima, valdo, investuoja ar perveda trečiųjų šalių turtą arba praktiškai moka palūkanas arba garantuoja palūkanų mokėjimą.

5 straipsnis

Kompetentingos institucijos apibrėžimas

1. Šiame susitarime Susitariančiųjų Šalių kompetentingos institucijos – tai I priede nurodytos institucijos.

2. Šalių, kurios nepriskirtos Susitariančiosioms Šalims, kompetentinga institucija – tai kompetentinga institucija, įsteigta dvišalių ar daugiašalių mokesčių sutarčių tikslais, arba, jei ši sąlyga nevykdoma, tokia kita institucija, kuri yra kompetentinga išduoti gyvenamosios vietos nurodymo mokesčių tikslais pažymas.

6 straipsnis

Palūkanų mokėjimo apibrėžimas

1. Šiame susitarime „palūkanų mokėjimas“ - tai:

a) sumokėtos palūkanos arba įskaitytos į sąskaitą palūkanos, susijusios su bet kokios rūšies skoliniais reikalavimais, nesvarbu, ar jos užtikrintos įkeitimu, ar ne, ir ar jos suteikia teisę dalyvauti skolininko pelne, ar ne, ir ypač pajamos iš vyriausybės vertybinių popierių bei pajamos iš obligacijų arba skolinių įsipareigojimų, įskaitant priemokas ir premijas, susijusios su tokiais vertybiniais popieriais, obligacijomis arba skoliniais įsipareigojimais; sankcijos už pavėluotus mokėjimus nelaikomos palūkanų mokėjimais;

b) palūkanos, sukauptos ar kapitalizuotos parduodant, padengiant arba išperkant a punkte minimus skolinius reikalavimus;

c) pajamos, gaunamos iš palūkanų mokėjimų tiesiogiai arba per 4 straipsnio 2 dalyje minimą subjektą, kurias paskirsto:

i) kolektyvinio investavimo subjektai arba su jais palyginami ar jiems ekvivalentiški kolektyvinio investavimo į vertybinius popierius subjektai, įsisteigę 19 straipsnyje nurodytoje teritorijoje,

ii) valstybėje narėje juridinį adresą turintis subjektas, turintis teisę į Direktyvos 4 straipsnio 3 dalyje minimą pasirinkimą ir informavęs mokėjimų tarpininką apie šį faktą,

iii) kolektyvinio investavimo subjektai arba su jais palyginami ar jiems ekvivalentiški kolektyvinio investavimo į vertybinius popierius subjektai, įsisteigę už 19 straipsnyje nurodytos teritorijos ribų;

d) pajamos, gautos pardavus, padengus ar išpirkus akcijas ar investicinius vienetus tokiose įmonėse ir subjektuose, jei jie tiesiogiai ar netiesiogiai, per kitus kolektyvinio investavimo subjektus ar toliau nurodytus subjektus, investuoja daugiau kaip 40 % savo turto į skolinius reikalavimus, kaip minima a punkte:

i) kolektyvinio investavimo subjektai arba su jais palyginami ar jiems ekvivalentiški kolektyvinio investavimo į vertybinius popierius subjektai, įsisteigę 19 straipsnyje nurodytoje teritorijoje,

ii) valstybėje narėje juridinį adresą turintis subjektas, turintis teisę į Direktyvos 4 straipsnio 3 dalyje minimą pasirinkimą ir informavęs mokėjimų tarpininką apie šį faktą,

iii) kolektyvinio investavimo subjektai arba su jais palyginami ar jiems ekvivalentiški kolektyvinio investavimo į vertybinius popierius subjektai, įsisteigę už 19 straipsnyje nurodytos teritorijos ribų;

Tačiau San Marino Respublika turi galimybę įtraukti d punkte minimas pajamas į palūkanų sąvoką, tik jei tokios pajamos atitinka pajamas, tiesiogiai ar netiesiogiai gautas iš palūkanų mokėjimų, kaip apibrėžta a ir b punktuose.

2. Dėl 1 dalies c ir d punktų, jei mokėjimų tarpininkas neturi informacijos apie santykinį pajamų, gautų iš palūkanų mokėjimų, dydį, palūkanų mokėjimu laikoma visa pajamų suma.

3. Dėl 1 dalies d punkto, jei mokėjimų tarpininkas neturi informacijos apie procentinį turto, investuoto į skolinius reikalavimus arba į akcijas ar investicinius vienetus, kaip apibrėžta toje dalyje, dydį, bus laikoma, kad tas procentinis dydis yra didesnis kaip 40 %. Jei jis negali nustatyti faktiškojo savininko realizuotų pajamų sumos, manoma, kad pajamos atitinka akcijų arba investicinių vienetų pardavimo, padengimo ar išpirkimo pajamas.

4. Dėl 1 dalies b ir d punktų, San Marino Respublika turi galimybę reikalauti, kad mokėjimų tarpininkai jų teritorijoje apskaičiuotų metams palūkanas per tam tikrą laikotarpį, kuris negali būti ilgesnis negu vieneri metai, ir taikytų tokias apskaičiuotas metams palūkanas kaip palūkanų mokėjimą, net jei per tą laikotarpį pardavimas, padengimas ar išpirkimas nevyko.

5. Nukrypdama nuo 1 dalies c ir d punktų, San Marino Respublika turi galimybę neįtraukti į palūkanų mokėjimo apbrėžimą bet kokių pajamų, minimų tose nuostatose, iš jos teritorijoje įsisteigusių įmonių arba subjektų, jei investicija į 1 dalies a punkte minimus skolinius reikalavimus nėra didesnė kaip 15 % jų turto.

Tokios San Marino Respublikos galimybės įgyvendinimas , jeigu apie jį pranešta kitai Susitariančiajai Šaliai, yra privalomas abiem Susitariančiosioms Šalims.

6. 1 dalies d punkte ir 3 dalyje minimas procentinis dydis nuo 2010 m. gruodžio 31 d. bus 25 %.

7. 1 dalies d punkte ir 5 dalyje minimi procentiniai dydžiai nustatomi atsižvelgiant į investicinę politiką, nustatytą tų įmonių ar subjektų fondo taisyklėse arba įsisteigimo dokumentuose, o jei tai nepavyksta – remiantis tų įmonių ar subjektų faktine turto sudėtimi.

7 straipsnis

Išskaičiuojamasis mokestis

1. Jei faktiškasis savininkas gyvena Europos Sąjungos valstybėje narėje, San Marino Respublika taiko 15 % dydžio išskaičiuojamąjį mokestį pirmus trejus metus po šio susitarimo taikymo pradžios, 20 % vėlesnius trejus metus ir 35 % vėliau.

2. Mokėjimų tarpininkas ima išskaičiuojamąjį mokestį taip:

a) palūkanų, mokamų, kaip apibrėžta 6 straipsnio 1 dalies a punkte, atveju: nuo sumokėtų ar įskaitytų į sąskaitą palūkanų sumos;

b) palūkanų, mokamų, kaip apibrėžta 6 straipsnio 1 dalies b arba d punktuose, atveju: nuo palūkanų ar pajamų, minimų tuose punktuose, sumos arba skiriant lygiaverčio poveikio rinkliavą, kurią moka gavėjas nuo visos pardavimo, padengimo ar išpirkimo pajamų sumos;

c) palūkanų, mokamų, kaip apibrėžta 6 straipsnio 1 dalies c punkte, atveju: nuo tame punkte minimų pajamų sumos;

d) jei San Marino Respublika įgyvendina 6 straipsnio 4 dalyje numatytą pasirinkimą: nuo apskaičiuotų metams palūkanų sumos.

3. 2 dalies a ir b punktų tikslais išskaičiuojamasis mokestis imamas proporcingai laikotarpiui, kurį faktiškais savininkas turi skolinį reikalavimą. Jei mokėjimų tarpininkas negali nustatyti turėjimo laikotarpio remdamasis savo turima informacija, jis laiko, kad faktiškasis savininkas turėjo skolinį reikalavimą visą jo egzistavimo laikotarpį, nebent jis pateikia įsigijimo datos įrodymus.

4. Kitiems, šio susitarimo nenustatytiems mokesčiams toms pačioms palūkanų išmokoms, ypač išskaičiuojamiesiems mokesčiams, kuriuos San Marino Respublika nustato pajamoms, gautoms iš San Marino palūkanų šaltinių, nustatomas išskaičiuojamojo mokesčio, apskaičiuoto pagal šį straipsnį, dydžio kreditas.

5. Tai, kad mokėjimų tarpininkas, veikiantis San Marino Respublikoje, ima išskaičiuojamąjį mokestį, nekliudo faktiškojo savininko gyvenamosios vietos, nustatytos mokesčių tikslais, valstybei narei apmokestinti pajamų pagal jos nacionalinę teisę, laikantis Sutarties. Jei mokesčių mokėtojas deklaruoja savo gyvenamosios vietos Europos Sąjungos valstybės narės mokesčių administravimo institucijoms, kad palūkanų pajamos gautos iš San Marino Respublikoje esančio mokėjimų tarpininko, šios palūkanų pajamos apmokestinamos toje valstybėje narėje tuo pačiu tarifu, koks taikomas vietoje uždirbtoms palūkanoms apmokestinti.

8 straipsnis

Pajamų pasidalijimas

1. San Marino Respublika, imanti išskaičiuojamąjį mokestį pagal 7 straipsnį, pasilieka sau 25 % pajamų, o 75 % pajamų perveda palūkanų faktiškojo savininko gyvenamosios vietos Europos bendrijos valstybei narei.

2. Tokie pervedimai atliekami vienu mokėjimu kiekvienai Europos bendrijos valstybei narei vėliausiai per šešių mėnesių laikotarpį nuo San Marino Respublikos mokestinių metų pabaigos.

3. San Marino Respublika imasi reikiamų priemonių, kad užtikrintų tinkamą pajamų pasidalijimo sistemos veikimą.

9 straipsnis

Savanoriškas informacijos atskleidimas

1. San Marino Respublika nustato tvarką, leidžiančią faktiškajam savininkui, apibrėžtam 2 straipsnyje, išvengti išskaičiuojamojo mokesčio, nustatyto 7 straipsnyje, tiesiogiai įgaliojant San Marino Respublikoje įsteigtą mokėjimų tarpininką teikti palūkanų išmokų ataskaitas San Marino Respublikos kompetentingai institucijai. Tokiu įgaliojimu apimamos visos šio mokėjimų tarpininko išmokėtos ar garantuotos tiesioginei faktiškojo savininko naudai palūkanų išmokos.

2. Minimalią informaciją, kurią turi pranešti mokėjimų tarpininkas, gavęs tiesioginį faktiškojo savininko įgaliojimą, sudaro:

   a) faktiškojo savininko tapatybė ir gyvenamoji vieta, nustatyta pagal šio susitarimo 3 straipsnį, nurodant, kai įmanoma, Europos bendrijos valstybės narės, kurioje faktiškasis savininkas gyvena, suteiktą mokesčių identifikacinį numerį;

   b) mokėjimų tarpininko pavadinimas ir adresas;

   c) faktiškojo savininko sąskaitos numeris arba, jei jo nėra, palūkanų garantijos identifikacija; ir

   d) palūkanų išmokos suma, nustatyta pagal šio susitarimo 6 straipsnį.

3. San Marino Respublikos kompetentinga institucija praneša 2 dalyje nurodytą informaciją faktiškojo savininko gyvenamosios vietos Europos bendrijos valstybės narės kompetentingai institucijai. Tokie pranešimai turi būti automatiniai ir atliekami ne rečiau kaip kartą per metus per šešių mėnesių laikotarpį nuo San Marino Respublikos mokestinių metų pabaigos apie visas palūkanų išmokas per tuos metus.

10 straipsnis

Dvigubo apmokestinimo panaikinimas

1. Faktiškojo savininko gyvenamosios vietos, nustatytos mokesčių tikslais, Europos bendrijos valstybė narė užtikrina panaikinimą bet kokio dvigubo apmokestinimo, galinčio atsirasti dėl imamo išskaičiuojamojo mokesčio, minimo 7 straipsnyje, remiantis 2 ir 3 straipsnio dalių nuostatomis.

2. Jei iš faktiškojo savininko gautų palūkanų buvo išskaičiuotas 7 straipsnyje minimas mokestis San Marino Respublikoje, faktiškojo savininko gyvenamosios vietos, nustatytos mokesčių tikslais, Europos bendrijos valstybė narė pagal nacionalinius įstatymus suteikia jam mokesčių kreditą, lygų išskaičiuotam mokesčiui. Jei ši suma yra didesnė negu mokestis, kurį reikia sumokėti pagal nacionalinius įstatymus, gyvenamosios vietos, nustatytos mokesčių tikslais, Europos bendrijos valstybė narė grąžina 7 straipsnyje minimą išskaičiuojamąjį mokestį viršijančią sumą faktiškajam savininkui.

3. Jei, be 7 straipsnyje nurodyto išskaičiuojamojo mokesčio, iš faktiškojo savininko gautų palūkanų buvo išskaičiuotas bet kokios kitos rūšies išskaičiuojamasis mokestis ir

gyvenamosios vietos Europos bendrijos valstybė narė mokesčių tikslais suteikia mokesčių kreditą tokiam išskaičiuojamajam mokesčiui pagal savo nacionalinius įstatymus arba dvigubo apmokestinimo išvengimo sutartis, toks kitos rūšies išskaičiuojamasis mokestis krediuojamas prieš taikant 2 straipsnio dalyje aprašytą procedūrą.

4. Faktiškojo savininko gyvenamosios vietos, nustatytos mokesčių tikslais, Europos bendrijos valstybė narė gali pakeisti 2 ir 3 dalyse nurodomą mokesčio kredito mechanizmą 7 straipsnyje minimo išskaičiuojamojo mokesčio grąžinimu.

11 straipsnis

Apyvartiniai skolos vertybiniai popieriai

1. Nuo šio susitarimo taikymo pradžios, bet vėliausiai iki tos datos, kol nors viena Europos bendrijos valstybės narė taiko tokią nuostatą, ir vėliausiai iki 2010 m. gruodžio 31 d., vidaus ir tarptautinės obligacijos bei kiti apyvartiniai skolos vertybiniai popieriai, kurie pirmą kartą buvo išleisti iki 2001 m. kovo 1 d. arba kuriems pirminiai emisijos prospektai buvo iki tos datos patvirtinti išleidžiančiosios valstybės kompetentingų institucijų, nelaikomi skoliniais reikalavimais, apibrėžtais 6 straipsnio 1 dalies a punkte, su sąlyga, kad tolesnių tokių apyvartinių skolos vertybinių popierių emisijų nebuvo atlikta 2002 m. kovo 1 d. ar vėliau.

Tačiau jei nors viena Europos bendrijos valstybė narė taip pat taiko panašias į šio susitarimo 7 straipsnyje nurodytas nuostatas, šio straipsnio nuostatos bus taikomos ir po 2010 m. gruodžio 31 d. tokiems apyvartiniams skolos vertybiniams popieriams:

– kuriuose yra bendros sumos (gross-up) ir išankstinio išpirkimo sąlygos, ir

– jei 4 straipsnyje apibrėžtas mokėjimų tarpininkas yra įsteigtas San Marino Respublikoje, ir

– jei tas mokėjimų tarpininkas moka palūkanas tiesiogiai arba garantuoja palūkanų mokėjimą tiesioginei faktiškojo savininko Europos bendrijos valstybės narės rezidento naudai.

Jei ir kai visos Europos bendrijos valstybės narės nustos taikyti panašias į šio susitarimo 7 straipsnyje nurodytas nuostatas, šio straipsnio nuostatos bus taikomos ir toliau tik tokiems apyvartiniams skolos vertybiniams popieriams:

– kuriuose yra bendros sumos (gross-up) ir išankstinio išpirkimo sąlygos, ir

– jei 4 straipsnyje apibrėžtas mokėjimų tarpininkas yra įsteigtas San Marino Respublikoje, ir

– jei tas mokėjimų tarpininkas moka palūkanas tiesiogiai arba garantuoja palūkanų mokėjimą tiesioginei faktiškojo savininko Europos bendrijos valstybės narės rezidento naudai.

Jei 2002 m. kovo 1 d. arba vėliau atliekama tolesnė emisija pirmiau minėtų apyvartinių skolos vertybinių popierių, išleistų vyriausybės arba susijusio subjekto, veikiančio kaip valdžios institucija arba kurio vaidmenį pripažįsta tarptautinė sutartis, kaip nurodyta II šio

susitarimo priede, visa tokių vertybinių popierių emisija, sudaroma pirminės ir bet kokios vėlesnės emisijos, laikoma skoliniu reikalavimu, apibrėžtu 6 straipsnio 1 dalies a punkte.

Jei 2002 m. kovo 1 d. arba vėliau atliekama tolesnė emisija pirmiau minėtų apyvartinių skolos vertybinių popierių, išleistų bet kokio kito emitento, kuriam netaikoma ketvirta pastraipa, tokia tolesnė emisija laikoma skoliniu reikalavimu, apibrėžtu 6 straipsnio 1 dalies a punkte.

2. Nė viena šio straipsnio nuostata nekliudo San Marino Respublikai ir Europos bendrijos valstybėms narėms apmokestinti pajamų, gautų iš 1 straipsnio dalyje nurodytų apyvartinių skolos vertybinių popierių, pagal jų nacionalinius įstatymus.

12 straipsnis

Kiti išskaičiuojamieji mokesčiai – ryšys su kitais susitarimais

1. Šis susitarimas nekliudo Šalims imti kitų rūšių išskaičiuojamojo mokesčio, nei nurodytas šiame susitarime pagal jų nacionalinius įstatymus arba dvigubo apmokestinimo išvengimo sutartis.

2. Dvigubo apmokestinimo išvengimo sutartys tarp San Marino Respublikos ir Europos bendrijos valstybių narių nekliudo taikyti šiame susitarime nustatyto išskaičiuojamojo mokesčio.

13 straipsnis

Keitimasis informacija, kai to reikalaujama

1. San Marino Respublikos ir bet kurios Europos bendrijos valstybės narės kompetentingos institucijos keičiasi informacija apie veiksmus, kurie pagal valstybės, į kurią kreipiamasi, teisę kvalifikuojami kaip mokesčių vengimas arba panašiai šio susitarimo reglamentuojamų pajamų atžvilgiu. „Panašiai“ apima tik tuos pažeidimus, kurie pagal nusikaltimo sunkumą valstybės, į kurią kreipiamasi, teisės prilyginami mokesčių vengimui ir kaip nors pažeidžia prašančiosios valstybės mokestinius interesus. Atsakydama į tinkamai pagrįstą reikalavimą, valstybė, į kurią kreipiamasi, teikia informaciją apie prašančiosios valstybės tiriamą ar galimai tiriamą elgesį keliant ar nekeliant baudžiamosios bylos.

2. Spręsdama, ar prašoma informacija gali būti suteikta, valstybė, į kurią kreipiamasi, taiko prašančiosios valstybės įstatymų nustatytus apribojimus.

3. Valstybė, į kurią kreipiamasi, teikia informaciją, kai prašančioji valstybė turi pagrįstų įtarimų, kad veiksmai gali būti kvalifikuojami kaip mokesčių vengimas ar panašiai. Prašančiosios valstybės įtarimai dėl galimo mokesčių vengimo ar panašiai gali remtis:

   a) dokumentais, patvirtintais arba ne, įskaitant, bet ne vien tik, veiklos dokumentus, buhalterines knygas, informaciją apie banko sąskaitas;

   b) iš mokesčių mokėtojo gauta liudijimo medžiaga;

c) informacija, gauta iš informatoriaus ar kito trečiojo asmens, kuris savanoriškai bendradarbiavo ar dėl kitų priežasčių yra galimai patikimas; arba

d) netiesioginiais įrodymais.

4. Prašančiosios valstybės kompetentinga institucija, prašydama informacijos pagal šį susitarimą, nurodo valstybės, į kurią kreipiamasi, kompetentingai institucijai šią informaciją, kuri parodo numatomą prašomos informacijos tinkamumą:

a) stebimo arba tiriamo asmens tapatybę;

b) ieškomos informacijos apibūdinimą, įskaitant pobūdį ir formą, kuria prašančioji valstybė norėtų gaut informaciją iš valstybės, į kurią kreipiamasi;

c) mokesčių tikslą, dėl kurio renkama informacija;

d) pagrindą tikėti, kad prašomą informaciją turi valstybė, į kurią kreipiamasi, arba ja disponuoja ir ją kontroliuoja asmuo, esantis valstybės, į kurią kreipiamasi, jurisdikcijoje;

e) kiek tai žinoma, bet kurio asmens, kuris, kaip manoma, gali turėti prašomą informaciją, pavardę ir adresą;

f) teiginį, kad prašymas atitinka prašančiosios valstybės teisės ir administravimo praktikos reikalavimus, kad, jei prašoma informacija būtų prašančiosios valstybės jurisdikcijoje, kompetentinga institucija galėtų gauti šią informaciją pagal prašančiosios valstybės įstatymus arba įprasta administracine tvarka, ir kad šis prašymas atitinka šį susitarimą;

g) teiginį, kad, siekdama gauti informaciją, prašančioji šalis savo teritorijoje panaudojo visas prieinamas priemones, išskyrus tas, kurios sukeltų neadekvačių sunkumų.

5. Valstybės, į kurią kreipiamasi, kompetentinga institucija perduoda prašomą informaciją prašančiajai valstybei kaip galima greičiau.

6. San Marino Respublika pradeda dvišales derybas su kiekviena valstybe nare siekdama apibrėžti „panašių“ atvejų kategorijas pagal tose valstybėse taikomą mokesčių administravimo tvarką.

14 straipsnis

Konfidencialumas

Bet kokia informacija, kurią Susitariančioji Šalis gavo pagal šį susitarimą, traktuojama kaip konfidenciali ir gali būti atskleista tik tiems Susitariančiosios Šalies jurisdikcijoje esantiems asmenims ir institucijoms (įskaitant teismus ir valdymo institucijas), kurios susijusios (arba „kurie susiję“) su šiame susitarime nustatytų mokesčių vertinimu ir rinkimu, su jais susijusiu vykdymo užtikrinimu ir persekiojimu arba su jais susijusių apeliacijų nagrinėjimu. Tokie asmenys ir institucijos naudoja šią informaciją tik tokiems tikslams. Jie gali atskleisti informaciją viešame teismo procese arba priimant teisinius sprendimus. Informacija negali būti atskleista jokiam kitam

asmeniui ar subjektui, institucijai ar kokiai kitai jurisdikcijai be tiesioginio rašytinio Šalies, į kurią kreipiamasi, kompetentingos institucijos sutikimo.

15 straipsnis

Konsultacijos ir peržiūra

1. Kilus ginčams dėl šio susitarimo taikymo tarp San Marino Respublikos kompetentingos institucijos ir vienos ar daugiau kitų kompetentingų institucijų, išvardintų I priede, jos siekia išspręsti ginčus abipusiu susitarimu. Konsultacijų rezultatus jos nedelsdamos praneša Europos bendrijų Komisijai ir kitų valstybių narių kompetentingoms institucijoms. Komisija gali dalyvauti konsultacijose interpretavimo klausimais bet kurios iš I priede išvardintų kompetentingų institucijų prašymu.

2. Susitariančiosios Šalys konsultuojasi tarpusavyje ne rečiau kaip kas trejus metus arba vienai iš Susitariančiųjų Šalių prašant dėl šio susitarimo techninio veikimo nagrinėjimo, o jei, Susitariančiųjų Šalių nuomone, reikia – dėl tobulinimo bei tarptautinių įvykių raidos vertinimo. Konsultacijos turi būti surengtos vieno mėnesio laikotarpiu nuo prašymo pateikimo arba kaip galima greičiau skubiais atvejais.

3. Remdamosi tokiu vertinimu, Susitariančiosios Šalys gali tarpusavyje konsultuotis dėl susitarimo keitimo reikalingumo atsižvelgdamos į tarptautinių įvykių raidą.

4. Kai tik bus sukaupta pakankama patirtis, leidžianti visiškai įvykdyti šį susitarimą, Susitariančiosios Šalys tarpusavyje konsultuosis dėl susitarimo keitimo reikalingumo atsižvelgdamos į tarptautinių įvykių raidą.

5. 1, 2 ir 3 dalyse minimoms konsultacijoms rengti Susitariančiosios Šalys informuoja viena kitą apie galimus įvykius, kurie gali turėti įtakos tinkamam šio susitarimo veikimui. Tai taip pat taikytina ir bet kokiam vienos iš Susitariančiųjų Šalių susitarimui su trečiąja šalimi.

16 straipsnis

Pasirašymas, įsigaliojimas ir nutraukimas

1. Šis susitarimas turi būti Susitariančiųjų Šalių ratifikuotas arba patvirtintas jų pačių nustatyta tvarka. Susitariančiosios Šalys praneša viena kitai apie šių procedūrų užbaigimą. Susitarimas įsigalios antro mėnesio po paskutinio pranešimo apie ratifikavimą pirmą dieną.

2. Vykdydama savo konstitucinius reikalavimus, reglamentuojančius tarptautinių susitarimų sudarymą, ir nepažeisdama 17 straipsnio, San Marino Respublika pradės veiksmingai vykdyti ir taikyti šį susitarimą nuo 2005 m. liepos 1 d. ir praneš apie tai Europos bendrijai.

3. Šis susitarimas galioja, kol jo nenutraukia viena iš Susitariančiųjų Šalių.

4. Bet kuri iš Susitariančiųjų Šalių gali nutraukti šį susitarimą pranešdama apie tai kitai Šaliai. Tokiu atveju susitarimas nustos galioti praėjus dvylikai mėnesių po pranešimo gavimo.

17 straipsnis

Vykdymo nuostatos

1. Šis susitarimas taikomas su išlyga, priimant ir įgyvendinant jį priklausomose ir asocijuotose Europos bendrijos valstybių narių teritorijose, minimose Tarybos (Ekonomikos ir finansų komitetas) 2000 m. birželio 19/20 d. Santa Maria de Feira ataskaitoje Europos Tarybai, taip pat Jungtinėse Amerikos Valstijose, Šveicarijos Konfederacijoje, Andoroje, Lichtenšteine ir Monake, atitinkamai, priemones, atitinkančias arba ekvivalentiškas Direktyvoje arba šiame susitarime nustatytoms priemonėms.

2. Susitariančiosios Šalys bendru sutarimu ne mažiau kaip prieš šešis mėnesius iki 16 straipsnio 2 dalyje minimos datos sprendžia, ar ankstesnėje straipsnio dalyje nustatyta sąlyga bus įvykdyta, atsižvelgiant į atitinkamų priemonių įsigaliojimo trečiosiose šalyse bei susijusiose priklausomose ir asocijuotose teritorijose datas. Jei Susitariančiosios Šalys nenuspręs, kad sąlyga bus įvykdyta, jos bendru sutarimu priims naują datą 16 straipsnio 2 dalyje numatytiems tikslams.

3. Šio susitarimo arba jo dalių taikymą gali suspenduoti bet kuri iš Susitariančiųjų Šalių, ir šis sprendimas įsigalios iš karto po pranešimo kita Šaliai, jei pagal Europos bendrijos teisę Direktyva ar Direktyvos dalis taps laikinai arba nuolat nebetaikytina arba tuo atveju, jei valstybė narė suspenduos savo įgyvendinimo teisės aktų taikymą.

4. Bet kuri Susitariančioji Šalis gali suspenduoti šio susitarimo taikymą pranešdama apie tai kitai Šaliai tuo atveju, jei viena iš trečiųjų šalių arba 1 straipsnio dalyje minimų teritorijų vėliau nustos taikyti šioje dalyje minimas priemones. Taikymo suspendavimas įsigalioja ne anksčiau kaip dviejų mėnesių laikotarpiu po pranešimo. Šio susitarimo taikymas bus atnaujintas iš karto, kai bus vėl pradėtos taikyti atitinkamos priemonės.

18 straipsnis

Pretenzijos ir jų galutinis patenkinimas

1. Jei šis susitarimas bus nutrauktas arba jo taikymas suspenduotas visiškai arba iš dalies , tai nedarys jokio poveikio asmenų pretenzijoms pagal 10 straipsnį.

2. San Marino Respublika tokiu atveju pasibaigus susitarimo taikymui atidarys galutinę sąskaitą ir atliks galutinį mokėjimą Europos bendrijos valstybėms narėms.

19 straipsnis

Teritorinė taikymo sritis

Šis susitarimas taikomas, viena vertus, teritorijoms, kuriose taikoma Europos bendrijos steigimo sutartis Steigimo sutartyje nustatytomis sąlygomis, ir, antra vertus, San Marino Respublikos teritorijai.

20 straipsnis

Priedai

1. Priedai yra šio susitarimo dalis**.**

2. Kompetentingų institucijų sąrašas, pateiktas I priede, gali būti papildytas tiesiog pranešus kitai Susitariančiajai Šaliai: San Marino Respublika praneša, jeigu atitinkama institucija minima to priedo a punkte, Europos bendrija praneša, jei kalbama apie kitas institucijas.

Susijusių įmonių sąrašas, pateiktas II priede, gali būti papildytas abipusiu susitarimu.

21 straipsnis

Kalbos

1. Šis susitarimas surašomas danų, olandų, anglų, suomių, prancūzų, vokiečių, graikų, italų, portugalų, ispanų ir švedų kalbomis; kiekvienas iš šių tekstų yra lygiai autentiškas.

2. Čekų, estų, vengrų, latvių, lietuvių, maltiečių, lenkų, slovakų ir slovėnų kalbų redakcijos bus autentiškos Susitariančioms Šalims apsikeitus laiškais. Jos bus autentiškos taip pat, kaip ir 1 pastraipoje nurodytų kalbų redakcijos.

Tai paliudydami šį susitarimą pasirašė toliau nurodyti įgaliotieji atstovai.

Priimta ....

…… vardu

…… vardu

I priedas

Susitariančiųjų Šalių kompetentingų institucijų sąrašas

Šio susitarimo tikslais Susitariančiųjų Šalių kompetentingos institucijos yra šios:

a) San Marino Respublikoje: Il Segretario di Stato per le Finanze e il Bilancio arba įgaliotasis atstovas,

b) Belgijos Karalystėje: De Minister van Financiën/Le Ministre des Finances arba įgaliotasis atstovas,

c) Čekijos Respublikoje: Ministr financí arba įgaliotasis atstovas,

d) Danijos Karalystėje: Skatteministeren arba įgaliotasis atstovas,

e) Vokietijos Federacinėje Respublikoje: Der Bundesminister der Finanzen arba įgaliotasis atstovas,

f) Estijos Respublikoje: Rahandusminister arba įgaliotasis atstovas,

g) Graikijos Respublikoje: Ο Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών arba įgaliotasis atstovas,

h) Ispanijos Karalystėje: El Ministro de Economía y Hacienda arba įgaliotasis atstovas,

i) Prancūzijos Respublikoje: Le Ministre chargé du budget arba įgaliotasis atstovas,

j) Airijoje: Pajamų tarnybos komisarai arba jų įgaliotasis atstovas,

k) Italijos Respublikoje: Il Capo del Dipartimento per le Politiche Fiscali arba įgaliotasis atstovas,

l) Kipro Respublikoje: Υπουργός Οικονομικών arba įgaliotasis atstovas,

m) Latvijos Respublikoje: Finanšu ministrs arba įgaliotasis atstovas,

n) Lietuvos Respublikoje: finansų ministras arba įgaliotasis atstovas,

o) Liuksemburgo Didžiojoje Hercogystėje: Le Ministre des Finances arba įgaliotasis atstovas; tačiau 13 straipsnio prasme kompetentinga institucija yra "le Procureur Général d'Etat luxemburgeois",

p) Vengrijos Respublikoje: A pénzügyminiszter arba įgaliotasis atstovas,

q) Maltos Respublikoje: Il-Ministru responsabbli għall-Finanzi arba įgaliotasis atstovas,

r) Nyderlandų Karalystėje: De Minister van Financiën arba įgaliotasis atstovas,

s) Austrijos Respublikoje: Der Bundesminister für Finanzen arba įgaliotasis atstovas,

t) Lenkijos Respublikoje: Minister Finansów arba įgaliotasis atstovas,

u) Portugalijos Respublikoje: O Ministro das Finanças arba įgaliotasis atstovas,

v) Slovėnijos Respublikoje: Minister za finance arba įgaliotasis atstovas,

w) Slovakijos Respublikoje: Minister financií arba įgaliotasis atstovas,

x) Suomijos Respublikoje: Valtiovarainministeriö/Finansministeriet arba įgaliotasis atstovas,

y) Švedijos Karalystėje: Finansdepartementet arba įgaliotasis atstovas,

z) Jungtinėje Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystėje ir tose Europos teritorijose, už kurių išorės ryšius atsakinga Jungtinė Karalystė: Vidaus pajamų tarnybos komisarai arba jų įgaliotasis atstovas ir kompetentinga institucija Gibraltare, kurią Jungtinė Karalystė paskirs pagal Suderintas priemones dėl Gibraltaro valdymo institucijų ES ir EK priemonių ir susijusių sutarčių, pateiktų valstybėms narėms ir 2000 m. balandžio 19 d. Europos Sąjungos institucijoms , kurių kopiją Europos Sąjungos Tarybos generalinis sekretorius pateiks San Marino Respublikai ir kurios bus taikomos šiam susitarimui.

2 priedas

Susijusių subjektų sąrašas

11 straipsnio tikslais tokie subjektai yra laikomi „*susijusiais subjektais, veikiančiais kaip valstybės institucija arba kurių vaidmenį pripažįsta tarptautinė sutartis*“:

SUBJEKTAI EUROPOS SĄJUNGOJE**:**

Belgija

– Vlaams Gewest (Flamandijos regionas)

– Région wallonne (Valonijos regionas)

– Région bruxelloise/Brussels Gewest (Briuselio regionas)

– Communauté française (Prancūzų bendrija)

– Vlaamse Gemeenschap (Flamandų bendrija)

– Deutschsprachige Gemeinschaft (Vokiškai kalbančiųjų bendrija)

Ispanija

– Xunta de Galicia (Galicijos regioninė vykdomoji valdžia)

– Junta de Andalucía (Andalūzijos regioninė vykdomoji valdžia)

– Junta de Extremadura (Ekstramadūros regioninė vykdomoji valdžia)

– Junta de Castilla- La Mancha (Kastilijos-La Mančo regioninė vykdomoji valdžia)

– Junta de Castilla- León (KastilijosLeono regioninė vykdomoji valdžia)

– Gobierno Foral de Navarra (Navaros regioninė vykdomoji valdžia)

– Govern de les Illes Balears (Balearų salų regioninė vykdomoji valdžia)

– Generalitat de Catalunya (Katalonijos autonominė vyriausybė)

– Generalitat de Valencia (Valensijos autonominė vyriausybė)

– Diputación General de Aragón (Aragono autonominė vyriausybė)

– Gobierno de las Islas Canarias (Kanarų salų vyriausybė)

– Gobierno de Murcia (Mursijos vyriausybė)

– Gobierno de Madrid (Madrido vyriausybė)

– Gobierno de la Comunidad Autónoma del País Vasco/Euzkadi (Baskų krašto autonominės bendrijos vyriausybė)

– Diputación Foral de Guipúzcoa (Guipúzcoa? regioninė taryba)

– Diputación Foral de Vizcaya/Bizkaia (Biskajos regioninė taryba)

– Diputación Foral de Alava (Alavos regioninė taryba)

– Ayuntamiento de Madrid (Madrido miesto taryba)

– Ayuntamiento de Barcelona (Barselonos miesto taryba)

– Cabildo Insular de Gran Canaria (Gran Kanarijos salos taryba)

– Cabildo Insular de Tenerife (Tenerifės salos taryba)

– Instituto de Crédito Oficial (Valstybinė kredito įstaiga)

– Instituto Catalán de Finanzas (Katalonijos finansų įstaiga)

– Instituto Valenciano de Finanzas (Valensijos finansų įstaiga)

Graikija

– Οργανισμός Τηλεπικοινωνιών Ελλάδος (Nacionalinė telekomunikacijos organizacija)

– Οργανισμός Σιδηροδρόμων Ελλάδος (Nacionalinė geležinkelių organizacija)

– Δημόσια Επιχείρηση Ηλεκτρισμού (Valstybinė elektros bendrovė)

Prancūzija

– La Caisse d'amortissement de la dette sociale (CADES) (Socialinės skolos išpirkimo fondas)

– L'Agence française de développement (AFD) (Prancūzijos plėtros agentūra)

– Réseau Ferré de France (RFF) (Prancūzijos geležinkelių tinklas)

– Caisse Nationale des Autoroutes (CNA) (Nacionalinis greitkelių fondas)

– Assistance publique Hôpitaux de Paris (APHP) (Paryžiaus ligoninių valstybinė parama)

– Charbonnages de France (CDF) (Prancūzijos anglių taryba)

– Entreprise minière et chimique (EMC) (Kasybos ir chemijos bendrovė)

Italija

– Regionai

– Provincijos

– Savivaldybės

– Cassa Depositi e Prestiti (Indėlių ir paskolų fondas)

Latvia

– Pašvaldības (Savivaldybės)

Poland

– gminy (bendruomenės)

– powiaty (apskritys)

– województwa (vaivadijos)

– związki gmin (bendruomenių asociacijos)

– związki powiatów (apskričių asociacijos)

– związki województw (vaivadijų asociacijos)

– miasto stołeczne Warszawa (sostinė Varšuva)

– Agencja Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa (Žemės ūkio restruktūravimo ir modernizavimo agentūra)

– Agencja Nieruchomości Rolnych (Žemės ūkio nekilnojamojo turto agentūra)

Portugalija

– Região Autónoma da Madeira (Maderos autonominis regionas)

– Região Autónoma dos Açores (Azorų autonominis regionas)

– Savivaldybės

Slovakia

– mestá a obce (savivaldybės)

– Železnice Slovenskej republiky (Slovakijos geležinkelio bendrovė)

– Štátny fond cestného hospodárstva (Valstybės kelių valdymo fondas)

– Slovenské elektrárne (Slovakijos elektrinės)

– Vodohospodárska výstavba (Vandens tvarkymo statybos bendrovė)

TARPTAUTINIAI SUBJEKTAI :

– Europos rekonstrukcijos ir plėtros bankas

– Europos investicijų bankas

– Azijos plėtros bankas

– Afrikos plėtros bankas

– Pasaulio bankas / TRPB / TVF

– Tarptautinė finansų korporacija

– Amerikos plėtros bankas

– Europos Tarybos socialinės plėtros fondas

– EURATOM

– Europos bendrija

– Corporación Andina de Fomento (CAF) (Andų plėtros korporacija)

– Eurofima

– Europos anglių ir plieno bendrija

– Šiaurės šalių investicijų bankas

– Karibų plėtros bankas

11 straipsnio nuostatos nepažeidžia jokių tarptautinių įsipareigojimų, kuriuos Susitariančios Šalys galėjo prisiimti dėl pirmiau išvardytų tarptautinių subjektų

SUBJEKTAI TREČIOSIOSE ŠALYSE:

Šie subjektai turi atitikti tokius kriterijus:

1. Subjektas aiškiai laikomas valdžios subjektu pagal nacionalinius kriterijus.

2. Toks valdžios subjektas yra ne rinkos gamintojas, administruojantis ir finansuojantis veiklų grupę, pirmiausia teikiantis ne rinkos prekes ir paslaugas, skirtas bendrijos labui ir veiksmingai kontroliuojamas valdžios sektoriaus.

3. Toks valdžios subjektas yra stambus ir reguliarus skolos emitentas.

4. Suinteresuota valstybė gali garantuoti, kad toks valdžios subjektas nevykdys išankstinio išpirkimo bendros sumos (gross-up) straipsnių atveju.